

Regionsudvalgets udtalelse: "Energieffektivitet"

(2012/C 54/09)

REGIONSUDVALGET

- peger på det vigtige i at respektere de forskellige regeringsniveauers kompetencer og iagttage nærhedsprincippet, når energieffektivitetsforanstaltninger skal gennemføres;
- bifalder forslaget i direktivet om at undersøge mulighederne for at fremme energieffektiviteten med henblik på at nå målet om primærenergibesparelser på 20 % inden 2020;
- mener, at der i forslaget til direktiv om energieffektivitet er en række huller og utilstrækkeligheder, bl.a. på følgende områder:
 - begrænsede anvendelsesområder for de fastsatte foranstaltninger
 - undervurdering af de regionale og lokale aktørers rolle
 - manglende oplysningskampagner ud over foranstaltninger til bedre informering om befolkningens energiforbrug i realtid;
 - afviser direktivets forslag om, at den offentlige sektor årligt skal renovere 3 % af sine bygninger, og at offentlige organer skal købe produkter, tjenesteydelser og bygninger med høj energiydeevne.

Ordfører	Jean-Louis JOSEPH (FR/PSE), borgmester i Bastidonne
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om energieffektivitet og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF KOM(2011) 370 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. gør opmærksom på merværdien af EU-tiltag til fremme af energieffektiviteten, der er nødvendige for at sikre sammenhæng og effektivitet i de enkelte foranstaltninger, der indgår i gennemførelsen af energisparemål, og for at undgå konkurrenceforvridninger mellem medlemsstaterne. Samtidig fremhæver udvalget, at disse foranstaltninger naturligvis bør indføres på nationalt, regionalt og lokalt plan. Udvalget peger derfor på det vigtige i at respektere de forskellige regeringsniveaers kompetencer og iagttage nærhedsprincippet, når energieffektivitetsforanstaltninger skal gennemføres;

2. mener, at de udfordringer, der er forbundet med energieffektivitet, er en afgørende faktor i bekæmpelsen af klimaændringer og styringen af vores energiforbrug og indgår i en bæredygtig, ansvarlig og inklusiv økonomisk vækst, der som mål har at nedbringe udledningen af drivhusgasser og sørge for forsyningssikkerhed på energiområdet;

3. konstaterer, at EU's situation er kendetegnet ved stadig større afhængighed af energiimport i en periode med stigende priser; mener, at adgangen til sikre og bæredygtige energikilder vil få stigende betydning og afgørende indflydelse på den fremtidige økonomiske vækst og udviklingen af energiretfærdighed;

4. minder om, at Regionsudvalget gentagne gange har understreget, at overgangen til en økonomi kendetegnet ved effektiv udnyttelse af ressourcer, herunder navnlig energiressourcer, giver kolossale muligheder for at skabe økonomisk vækst, job, som ikke er truet af udflytning, og teknologisk udvikling, som sikrer EU's konkurrenceevne;

5. understreger betydningen af "trias energetica"-modellen i forbindelse med fastlæggelsen af de såkaldte "20-20-20-mål" for nedbringelse af drivhusgasemissioner, for energieffektivitet og for udvikling af vedvarende energi inden 2020. Energieffektivitet er fortsat hjørnестenen i EU's politik for begrænsning af klimaændringernes følger inden for forsyningssikkerhed, produktion og energiforbrug;

6. bifalder forslaget i direktivet om at undersøge mulighederne for at fremme energieffektiviteten med henblik på at nå målet om primærenergibesparelser på 20 % inden 2020;

7. henleder imidlertid opmærksomheden på, at Kommissionens seneste undersøgelser, som nævnt i energieffektivitetsplan 2011 ⁽¹⁾, tyder på, at EU ikke højst vil have opfyldt halvdelen af sine forpligtelser med hensyn til energieffektivitet i 2020. I lyset heraf udgør direktivforslaget en særlig stor udfordring;

8. beklager, at forslaget til direktiv ikke peger ud over 2020, især hvad angår det centrale mål for 2050 (en nedbringelse af drivhusgasemissionerne inden 2050 med 80-95 % i forhold til 1990) om at begrænse virkningerne af klimaændringerne;

9. mener, at der i forslaget til direktiv om energieffektivitet er en række huller og utilstrækkeligheder, bl.a. på følgende områder:

— manglende bindende nationale mål inden 2014;

— begrænsede anvendelsesområder for de fastsatte foranstaltninger;

— undervurdering af de regionale og lokale aktørers rolle;

— medlemsstaternes muligheder for at undgå forpligtelser, når det gælder gennemførelse af bindende foranstaltninger, nærmere betegnet krav om forbedring af energieffektiviteten og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion;

— manglende oplysningskampagner ud over foranstaltninger til bedre informering om befolkningens energiforbrug i realtid;

— manglende tiltag til at udvikle og støtte uddannelsen af markedsaktører, navnlig eksperter og håndværkere inden for de forskellige fag, der beskæftiger sig med energieffektivitet.

⁽¹⁾ KOM(2011) 109 endelig – Energieffektivitetsplan 2011.

B. Omarbejdning af forslaget til direktiv om energieffektivitet

REGIONSUDVALGET

10. understreger, at direktivet pålægger medlemsstaterne at fastsætte et vejledende **nationalt energieffektivitetsmål** udtrykt som et absolut tal for primærenergiforbruget i 2020. Kommissionen skal inden den 30. juni 2014 vurdere, om det er sandsynligt, at EU kan nå sit mål om 20 % primærenergisparelser inden 2020, idet den tager hensyn til summen af de nationale mål. I den forbindelse

a. beklager udvalget ikke kun manglen på bindende nationale mål i direktivet, men også den arbitrære udsættelse af beslutningen til 2014. Udvalget foreslår, at nationale mål for energieffektivitet for hver medlemsstat svarende til den enkelte medlemsstats forudsætninger integreres i direktivet. Disse mål skal danne grundlag for fastlæggelse af nationale energieffektivitetsplaner og blive bindende i 2014;

b. ser udvalget meget gerne, at Kommissionen foreslår en fælles metode for fastlæggelse af bindende nationale mål. En sådan metode skal tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte medlemsstater, f.eks. landenes økonomiske resultater og tidligere truffne foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten;

c. anser udvalget betragtning 13 ⁽²⁾ for utilstrækkelig, idet den kun fastlægger rent frivillige foranstaltninger og mål, som i første omgang skal være vejledende. Med denne procedure er det tvivlsomt, at de opstillede mål vil blive nået inden 2020. Udvalget er bange for, at proceduren giver anledning til tvivl om effektiviteten af de foranstaltninger, som det her behandlede direktivforslag lægger op til;

11. afviser **fastsættelsen af kvantitative mål for den offentlige sektor og for sektoren for distribution og salg af energi**, men beklager, at der ikke er opstillet sådanne mål for sektoren for person- og godstransport og for handels- og industrisektorer, som ikke er omfattet af emissionskvoteordningen. Mere specifikt

a. afviser udvalget direktivets forslag om, at den offentlige sektor årligt skal renovere 3 % af sine bygninger, og at offentlige organer skal købe produkter, tjenesteydelser og bygninger med høj energideevne. Imidlertid

⁽²⁾ Betragtning 13 beskriver indførelsen af nationale foranstaltninger til opnåelse af målet på 20 %, hvad angår energieffektivitet. Hvis det skulle vise sig nødvendigt at styrke den politiske ramme for at nå dette mål, vil proceduren i to faser for indførelse af et system af bindende mål blive iværksat. I første fase opstiller medlemsstaterne vejledende eller bindende mål, ordninger og programmer for energieffektivitet. I anden fase vurderer Kommissionen muligheden for at opnå det overordnede mål i kraft af de allerede opstillede mål. Hvis vurderingen giver et negativt resultat, bør Kommissionen foreslå bindende nationale mål for 2020, idet der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters udgangspunkt, økonomiske resultater og tidligere truffne foranstaltninger.

— understreger udvalget det nødvendige i, at medlemsstaterne tager hensyn til nærhedsprincippet,

— opfordrer udvalget til, at der skabes mulighed for at iværksætte alternative strategier for opfyldelsen af energireduktionsmål, forudsat at det samme niveau for reduktion af energiforbruget realiseres,

— mener udvalget, at der bør iværksættes incitamenter til at undgå huslejestigninger i socialt boligbyggeri, medens der er ved at blive foretaget renovation med henblik på energisparelser,

— betoner udvalget, at større energieffektivitet kun kan nås ved hjælp af finansielle midler, der stilles til rådighed på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, samt værktøjer som f.eks. kontrakter om energiydelser og offentlig-private partnerskaber. Det fremhæver det vigtige i at indføre foranstaltninger, der skal tilskynde medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at gøre fuld brug af de midler, der er tilgængelige via strukturfondene for at udløse investeringer i energieffektivitet, og udvalget fremhæver udtrykkeligt sin støtte til de retningslinjer, som Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme indeholder i den henseende,

— minder udvalget om, at der skal opstilles afbalancerede regler på medlemsstatsniveau, således at omkostninger og nytteværdi ved energibesparende foranstaltninger på gennemskuelig vis kan fordeles mellem ejer og lejer. I fraværet af sådanne regler vil det være vanskeligt at få gennemført de nødvendige investeringer,

b. opfordrer udvalget de offentlige myndigheder til at opstille supplerende mål, især inden for offentlig belysning og offentlig transport, under forudsætning af, at der afsættes tilstrækkelige økonomiske midler hertil,

c. anbefaler udvalget, at der indføres bindende mål for transportsektoren, for servicesektoren og for handels- og industrisektorerne, og at der særligt fokuseres på installationer, der ikke er omfattet af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner;

12. bifalder indførelsen af ordninger for energispareligt, især energispareligtordningerne for energidistributører, der skal sikre årlige besparelser svarende til 1,5 % af distributørernes energisalg ⁽³⁾, og peger på det vigtige i at tage hensyn til nærhedsprincippet ved indførelsen af bindende ordninger for energieffektivitet;

⁽³⁾ Ordninger for energispareligt som fastlagt i artikel 6, stk. 1, i forslaget til direktiv er den kombination af foranstaltninger, som skal sikre, at enten alle energidistributører eller alle energileverandører i det detaljerede, der opererer på den pågældende medlemsstats område, opnår årlige energibesparelser svarende til 1,5 % af deres energisalg målt i mængder i det foregående år i denne medlemsstat eksklusive energi anvendt til transport.

Regionsudvalget beklager

- a. medlemsstaternes mulighed for at træffe alternative foranstaltninger, hvilket kunne føre til en overførsel af forpligtelser fra den private til offentlige sektor og dermed øge skatteydernes byrde,
- b. direktivets manglende omtale af det helt centrale problem, nemlig hvordan energidistributører og energileverandører i detailledet kan tilskyndes til at reducere deres energisalg med 1,5 % pr. år, og det forhold, at bestemmelsen om, at medlemsstaterne kan "medtage krav med socialt sigte i de spareforpligtelser, de indfører" (direktivets artikel 6, stk. 5, litra a)), ikke i tilstrækkeligt omfang vil beskytte de fattigste borgere mod yderligere stigninger i energipriserne,
- c. forslaget om, at der senest den 1. januar 2013 kan træffes alternative foranstaltninger til ordningerne om energisparepligt, som vil gøre det muligt at opnå energibesparelser hos slutkunderne. Udvalget er bekymret over, at sådanne foranstaltninger som her defineret vil gøre det muligt at omgå formålet med energisparepligtordningerne;

13. understreger **de regionale og lokale aktørers centrale rolle** i forberedelsen og gennemførelsen af energieffektivitetsprogrammer. De regionale og lokale myndigheder er som ansvarlige for de lokale bolig-, beskæftigelses-, transport- og uddannelsespolitikker i kontakt med borgerne og samtlige lokale aktører med henblik på at udarbejde politikker, der tager hensyn til borgernes interesser og de regionale og lokale udfordringer inden for energieffektivitet, og er dem, der er i den bedste position til at udvirke adfærsændringer med hensyn til den måde, borgerne forbruger energi på i en ny tidsalder med mikroproduktion, intelligent netteknologi og dynamisk prisfastsættelse. I den forbindelse foreslår udvalget at øge inddragelsen af regionale og lokale aktører ved hjælp af foranstaltninger, der tilskynder

- a. medlemsstaterne til at etablere høringsprocesser, som inddrager de regionale og lokale aktører i fastlæggelsen af nationale planer (bundstyret tilgang) for dermed at sikre sammenhæng mellem de nationale planer og de regionale, regionale og lokale mål og midler;
- b. de regionale og lokale myndigheder til at udarbejde regionale og lokale energieffektivitetsplaner, som f.eks. begunstiger decentral energiproduktion, programmer for renovering af offentlige bygninger og planer for bæredygtig nærtransport. Udvalget peger endvidere på betydningen af EU-initiativet Borgmesteraftalen og initiativet Ø-pagten og foreslår, at der i direktivet indgår foranstaltninger, der sikrer støtte og fremme af disse initiativer fra medlemsstaternes side;
- c. de regionale myndigheder til at støtte de lokale aktører med deres viden om og analyse af muligheder og hindringer for gennemførelse af energieffektivitetsforanstaltninger og med

deres indsats til informering af borgerne for herved at fremme gennemførelsen af lokale programmer og projekter og uddannelsen af de relevante aktører;

- d. de regionale og lokale myndigheder til at indføre mekanismer, hvor de ikke allerede findes, til observation og beregning af energi og drivhusgasser for at sikre mere effektive politiske beslutninger;
- e. de regionale myndigheder til at støtte eller styrke interregionale samarbejdsprogrammer, som fremmer overførslen af knowhow om energieffektivitet mellem regionerne;

14. understreger det vigtige i at **bevidstgøre og informere borgerne**. Den enkeltes adfærd er af central betydning for miljøbeskyttelsen og for en effektiv anvendelse af energieffektivitetsforanstaltninger, som også berører borgerne. Bevidstgørelses- og oplysningskampagner er derfor helt afgørende. I den forbindelse

- a. støtter udvalget initiativer til at fremme realtidsoplysninger til forbrugerne om deres energiforbrug og -afregning (elektricitet, gas, varme),
- b. understreger udvalget det fundamentalt vigtige i, at personoplysninger beskyttes, navnlig over for leverandøren, og at slutbrugeren har gratis og nem adgang til oplysningerne, og insisterer på, at disse oplysninger skal være lette at forstå og bruge for slutbrugeren,
- c. anbefaler udvalget indførelse af målesystemer med funktioner, der gør det muligt for slutbrugeren at styre sine udgifter og nedsætte sit forbrug ved hjælp af de takstvalgmuligheder, energileverandøren stiller til rådighed,
- d. beklager udvalget, at direktivet ikke fastlægger supplerende foranstaltninger til bevidstgørelse af borgerne om nedsættelse af energiforbruget;

15. bifalder forslaget om fremme af energisyn for virksomheder og ordninger for energisyn til overkommelige priser for slutkunder og små og mellemstore virksomheder. For at optimere kvaliteten af energisynene anbefaler Regionsudvalget imidlertid,

- a. at eksperter gives mulighed for en uddannelse, som fører til akkreditering og en officielt anerkendt kvalifikation,

b. at der udtrykkeligt henvises til europæiske tekniske standarder (EN 16001) for energiledelsessystemer for dermed at fremme gennemførelsen af den pågældende certificering,

c. at den offentlige sektor omfattes af denne foranstaltning;

d. at de tiltag, der foreslås i energisynene, gennemføres;

16. hilser de foreslåede foranstaltninger til udvikling af **energitjenester** velkommen, men

a. anbefaler, at de ikke begrænses til kontrakter om energiydelser, men at alle energitjenester fremmes, herunder den

obligatoriske periodiske gennemgang af varme- og kølesystemer og oprettelse af et termisk styringssystem,

b. beklager manglen på særlige foranstaltninger til bekæmpelse af administrative og juridiske hindringer for indgåelsen af kontrakter om energiydelser – i lighed med foranstaltningerne vedrørende energieffektivitet;

17. understreger, at **uddannelse** spiller en vigtig rolle. For at kunne tage det her behandlede direktivs udfordringer op er det vigtigt, at medlemsstaterne og de regionale og lokale aktører stiller uddannelsesmuligheder, eksperter og fagfolk inden for området til rådighed.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 1, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme for at fremme energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens mål om primærenergibesparelser på 20 % i 2020 nås, og bane vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter.	1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme for at fremme energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens mål om primærenergibesparelser på 20 % i 2020 nås, og bane vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter <u>med henblik på at nå EU's mål om at reducere udledningen af drivhusgasser med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990.</u>

Baggrund

Den 8. marts 2011 vedtog Kommissionen en "køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050" ⁽⁴⁾, der afdækkede behovet for mere fokus på energieffektivitet. De energibesparende foranstaltninger, der er indeholdt i direktivforslaget, bereder ikke vejen efter 2020 og baner heller ikke vej for 2050-perspektivet, som Kommissionen selv har vedtaget.

Ændringsforslag 2

Artikel 2, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
7. "energidistributør": en fysisk eller juridisk person, herunder en distributionssystemoperatør, der er ansvarlig for transport af energi med henblik på levering til slutkunder eller til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder	7. "energidistributør": en fysisk eller juridisk person, herunder en distributionssystemoperatør, <u>hvis hovedvirksomhed er der er ansvarlig for</u> transport af energi med henblik på levering til slutkunder eller til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder

Baggrund

Dette ændringsforslag og et tilsvarende til artikel 2, stk. 9, giver en bedre definition af "energidistributør" og "energileverandør i detailleret", så man undgår eventuelle utilsigtede konsekvenser.

For eksempel kan lejere blive opkrævet betaling for deres energiforbrug på forskellig vis. Mange steder faktureres lejeren direkte af energiforsyningsgesellschaften, men i andre tilfælde er det udlejeren, som sender regningen, enten separat for energiforbruget eller som en del af en samlet opkrævning for fællesudgifter, der omfatter mange forskellige elementer, som kan udskilles og specificeres.

⁽⁴⁾ KOM(2011) 112 endelig.

Formålet med ændringsforslaget er at give de fysiske eller juridiske personer, som opkræver betaling for energiforbruget i lejligheder, større retssikkerhed for at undgå, at de bliver fanget i forpligtelser, som direktivet fastlægger, men som ikke er møntet på dem. Undtagelsen i artikel 6, stk. 8, for små energidistributører og små energileverandører i detailledet giver ikke tilstrækkelig stor sikkerhed.

Ændringsforslag 3

Artikel 2, stk. 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
9. "energileverandør i detailledet": en fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder	9. "energileverandør i detailledet": en fysisk eller juridisk person, <u>hvis hovedvirksomhed er at</u> der sælger energi til slutkunder

Baggrund

Dette ændringsforslag og et tilsvarende til artikel 2, stk. 7, giver en bedre definition af "energidistributør" og "energileverandør i detailledet", så man undgår eventuelle utilsigtede konsekvenser.

For eksempel kan lejere blive opkrævet betaling for deres energiforbrug på forskellig vis. Mange steder faktureres lejeren direkte af energiforsyningselskabet, men i andre tilfælde er det udlejer, som sender regningen, enten separat for energiforbruget eller som en del af en samlet opkrævning for fællesudgifter, der omfatter mange forskellige elementer, som kan udskilles og specificeres.

Formålet med ændringsforslaget er at give de fysiske eller juridiske personer, som opkræver betaling for energiforbruget i lejligheder, større retssikkerhed for at undgå, at de bliver fanget i forpligtelser, som direktivet fastlægger, men som ikke er møntet på dem. Undtagelsen i artikel 6, stk. 8, for små energidistributører og små energileverandører i detailledet giver ikke tilstrækkelig stor sikkerhed.

Ændringsforslag 4

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne fastsætter et nationalt energieffektivitetsmål udtrykt som et absolut tal for primærenergiforbruget i 2020.</p> <p>Ved fastsættelsen af disse mål skal de tage hensyn til Unionens mål om 20 % energibesparelser, de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan.</p>	<p>1. Medlemsstaterne fastsætter et nationalt energieffektivitetsmål udtrykt som et absolut tal for primærenergiforbruget i 2020. Ved fastsættelsen af disse mål skal de tage hensyn til Unionens mål om 20 % energibesparelser, de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan.</p> <p><u>1. Kommissionen foreslår nogle nationale mål, som gør det muligt at nå energieffektivitetsmålet for 2020, og som er udtrykt som et absolut tal for primærenergiforbruget. Kommissionens metode til fastsættelse af de nationale mål tager hensyn til de enkelte medlemsstaters udgangspunkt, økonomiske resultater og tidligere truffne foranstaltninger. Disse mål bliver automatisk bindende den 30. juni 2014.</u></p> <p><u>Medlemsstaterne gennemfører disse mål i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder inden for alle de i direktivet fastsatte sektorer samt person- og godstransportsektoren og de handels- og industrisektorer, der ikke er underlagt EU's emissionshandelssystem (EU ETS). Målene finder også anvendelse på andre energiforbrugende erhvervssektorer, herunder den primære sektor.</u></p>

Baggrund

Som det ser ud nu, vil EU højst have opfyldt halvdelen af sine forpligtelser med hensyn til energieffektivitet i 2020. EØSU foreslår, at direktivet omfatter nationale mål, som bliver bindende i 2014. Udvalget mener endvidere, at person- og godstransportsektoren samt de handels- og industrisektorer, der ikke er underlagt EU's emissionshandelssystem (EU ETS), bør indgå i de planer, der gennemføres af medlemsstaterne, og på lige fod med de øvrige sektorer gøres til genstand for nationale mål.

Kommissionens målsætning om energibesparelser på 20 % inden 2020 bør principielt støttes. Perioden op til 2020 er relativt kort, så der bør hurtigst muligt iværksættes foranstaltninger på kort og mellemlang sigt. Vi foreslår en metode til evaluering af, hvor langt hver enkelt medlemsstat er nået. Kommissionen har i direktiv 2009/28 om vedvarende energi kunnet fastlægge et overordnet mål på 20 % af medlemsstaterne efter deres evne til at nå det. Vi foreslår, at man anvender samme metode for energieffektiviteten, under hensyntagen til, hvor langt det enkelte land er nået.

Det bør desuden understreges, at energiforbruget i den primære sektor (landbrug, kvægbrug, fiskeri) er relateret til fossile, hovedsagelig importerede, brændstoffer. De økonomiske og miljømæssige virkninger heraf er tilstrækkelig grund til at udtrykkeligt at nævne den primære sektor i denne artikel.

Ændringsforslag 5

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Uden at det berører artikel 7 i direktiv 2010/31/EU, skal medlemsstaterne sikre, at 3 % af det samlede etageareal, der ejes af deres offentlige organer, fra 1. januar 2014 renoveres hvert år, så de som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, som den pågældende medlemsstat har fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. De 3 % beregnes af det samlede etageareal af bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 250 m², som ejes af offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar det pågældende år ikke overholder de nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan tillade deres offentlige organer at overføre et overskud af renoveret etageareal i et givet år til et af de to foregående eller to efterfølgende års renoveringspligtige etageareal.</p> <p>3. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 udarbejder og offentliggør medlemsstaterne senest den 1. januar 2014 en fortegnelse over bygninger, der ejes af deres offentlige organer med angivelse af:</p> <p>a) etagearealet i m² og</p>	<p>1. Uden at det berører artikel 7 i direktiv 2010/31/EU, skal medlemsstaterne sikre, at <u>de bygninger 3 % af det samlede etageareal</u>, der ejes af deres offentlige organer, fra 1. januar 2014 renoveres <u>hvert år</u>, så de som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, som den pågældende medlemsstat har fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. <u>De 3 % beregnes af det samlede etageareal af Dette gælder for bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 250 m², som ejes af offentlige organer i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar det pågældende år ikke overholder de nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. De tjenesteydelser og produkter, der indkøbes, skal leve op til princippet om omkostningseffektivitet.</u></p> <p>2. <u>I henhold til artikel 4, stk. 2 i direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne kan medlemsstaterne beslutte ikke at fastlægge eller håndhæve kravene i stk. 1 for bygninger, som officielt er beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller som følge af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, forudsat at overholdelsen af visse minimumskrav til energiydeevnen ville medføre en uacceptabel ændring af disse bygningernes udseende.</u></p> <p><u>2. Medlemsstaterne kan tillade deres offentlige organer at overføre et overskud af renoveret etageareal i et givet år til et af de to foregående eller to efterfølgende års renoveringspligtige etageareal.</u></p> <p>3. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 udarbejder og offentliggør medlemsstaterne <u>og de lokale og regionale myndigheder</u> senest den 1. januar 2014 en fortegnelse over bygninger, der ejes af deres offentlige organer med angivelse af:</p> <p>a) etagearealet i m² og</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>b) den enkelte bygnings energimæssige ydeevne.</p> <p>4. Medlemsstaterne opfordrer de offentlige organer til:</p> <p>a) at vedtage en energieffektivitetsplan med konkrete energisparemål, fritstående eller som del af en bredere klima- eller miljøplan, for løbende at forbedre organets energieffektivitet</p> <p>b) at etablere et energiledelsessystem som en del af gennemførelsen af deres plan.</p>	<p>b) den enkelte bygnings energimæssige ydeevne.</p> <p>4. Medlemsstaterne opfordrer pålægger de offentlige organer til:</p> <p>a) at vedtage en energieffektivitetsplan med konkrete energisparemål, fritstående eller som del af en bredere klima- eller miljøplan, for løbende at forbedre organets energieffektivitet</p> <p>b) at etablere et energiledelsessystem som en del af gennemførelsen af deres plan.</p> <p><u>c) at etablere en obligatorisk energiregnskabsordning i den offentlige sektor, fortrinsvis baseret på den internationale standard ISO 50001.</u></p> <p><u>d) at indføre løbende test af relevansen af at bruge energiydeevnekontrakter som energitjenestemodeller med henblik på at fremme en sænkning af energiforbruget i offentlige bygninger og i kommunale anlæg som f.eks. belysning af gader og offentlige pladser samt rensningsanlæg.</u></p> <p><u>e) at sikre offentlige organer på lokalt, regionalt og nationalt niveau den finansielle eller anden form for støtte, som er nødvendig for at gennemføre de nationale energieffektivitetsplaner omtalt i artikel 3.</u></p> <p><u>f) at oplyse beboerne i disse bygninger om mådeholden anvendelse af energi og bygningsadministratorerne om god forvaltning og vedligeholdelse af bygningerne.</u></p>

Baggrund

I den aktuelle situation kan EU kun nå halvdelen af sine energieffektivitetsmål. EU's tiltag skal styrkes, især gennem fastsættelse af bindende mål. I mangel af bindende nationale mål er det vigtigt at fremme sektormål, især inden for bygningssektoren, som har det største energibesparelsespotentiale.

Følgende punkter får os til at støtte direktivet som foreslået af Kommissionen:

1. EU har etableret finansieringsordninger (ELENA, JESSICA osv.) og fonde med henblik på energieffektivitet (EEE-F osv.), den finansielle ramme 2014-2020, som afsætter en stor procentdel af strukturfondsmidlerne til energieffektivitet. Der findes andre finansieringsværktøjer såsom energiydeevnekontrakter, offentlig-private partnerskaber og nationale eller regionale energieffektivitetsfonde, som fremmer arbejdet med energieffektivitet i en tid, hvor de offentlige midler er beskedne.
2. Der findes mindre kostbare løsninger med kortere investeringsafkast, f.eks. revision af varme- og kølesystemer og varmereguleringssystemer for bygninger, som muliggør en progressiv investering.
3. Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne tager hensyn til bygningers forskellighed og undtager nogle af dem (historiske bygninger, midlertidige bygninger, skure, magasiner osv.). Det tager også klimaforskellene mellem de nordlige og sydlige medlemsstater med i betragtning.
4. Energieffektivitet i bygningssektoren giver også lokale arbejdspladser, som ikke kan flyttes ud. Som Hutchinson skriver i Regionsudvalgets rapport om en europæisk dagsorden for lokal beskæftigelse, skaber renovering af fire boliger, hvad der svarer til ét job, og han understreger derfor de store positive og strukturerende konsekvenser for beskæftigelsen.
5. Medlemsstaterne har netop fået en køreplan om uddannelse af håndværkere med henblik på gennemførelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

Ikke desto mindre kan direktivforslaget forbedres ved at tage hensyn til følgende punkter:

1. Det er vigtigt at huske på, at direktivet om bygningers energimæssige ydeevne 2010/31 overlader det til medlemsstaterne at bestemme, om beskyttede bygninger, der indgår i et fredet område, skal renoveres eller ej.
2. Der bør anvendes europæiske standarder for energiforvaltning og -regnskab.
3. Adgangen til energiydeevnekontrakter bør gøres lettere og øges.
4. Medlemsstaterne bør støtte regioner og kommuner ved at tilbyde økonomisk hjælp eller anden form for støtte.
5. Endelig forekommer det hensigtsmæssigt at tilskynde de offentlige myndigheder til at indføre uddannelses- og oplysningstiltag, som tager sigte på god forvaltning og vedligeholdelse af bygninger samt en mådeholden energianvendelse fra brugernes side.

Disse punkter, som allerede blev behandlet og godkendt af ENVE-underudvalget den 3. oktober 2011, er vigtige for at nå målet om energieffektivitet.

Ændringsforslag 6

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Offentlige organers indkøb	Offentlige organers indkøb
Medlemsstaterne sikrer, at offentlige organer kun køber produkter, tjenester og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, jf. bilag III.	<u>Uden at det berører bestemmelserne i direktiv 2004/18/EF, sikrer</u> Medlemsstaterne sikrer , at offentlige organer kun køber produkter, tjenester og bygninger, der opfylder <u>de højeste</u> krav til energieffektivitet, jf. bilag III.
	<u>Medlemsstaterne opfordrer til udvikling og udbredelse af energitjenester, som defineret i artikel 2. I den henseende vurderer offentlige organer muligheden for at indgå langsigtede kontrakter om energiydelse, som nævnt i artikel 14b, når og hvis det er hensigtsmæssigt.</u>

Baggrund

Et krav til offentlige myndigheder om kun at købe produkter, tjenester og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet, giver anledning til en vis bekymring for, at EU forsøger at nå strategiske politiske mål ved hjælp af offentlige indkøb. Beslutningen om, der skal medtages krav om energieffektivitet i offentlige indkøb, bør være overladt til de lokale og regionale myndigheder, og betingelser opstillet af EU må være helt frivillige.

Af hensyn til retssikkerheden og det indre markeds integritet er det vigtigt, at dette direktiv er i overensstemmelse med bestemmelserne i den eksisterende EU-lovgivning om offentlige indkøb. Ved at genindsætte Kommissionens oprindelige ordlyd i den første del af sætningen understreges det, at medlemsstaterne har det direkte ansvar for at indrette de offentlige indkøb efter målene om energieffektivitet, som ellers ikke vil kunne nås. Det er endvidere fornuftigt at anbefale – som Europa-Parlamentet gør det i sit udkast til betænkning – ikke blot høje, men de højeste krav til energieffektivitet.

Når spørgsmålet om energieffektivitetstjenester behandles på baggrund af offentlige indkøb, tales der i direktivforslaget kun om tjenester, hvor der anvendes energieffektive produkter. I stedet bør der henvises til tjenester i bred forstand, herunder energieffektivitetstjenester, som defineret i artikel 2.

Ændringsforslag 7

Artikel 6, stk. 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>9. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne vælge at træffe andre foranstaltninger for at opnå energibesparelser hos slutkunderne. Den samlede mængde energibesparelser, der opnås med denne fremgangsmåde, skal svare til den mængde energibesparelser, der kræves i stk. 1. Medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, underretter senest den 1. januar 2013 Kommissionen om de alternative foranstaltninger, de påtænker at vedtage, herunder de sanktioner, der er omhandlet i artikel 9, med dokumentation for, hvordan den nødvendige mængde energi vil blive sparet. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise sådanne foranstaltninger eller foreslå ændringer til dem. Sker dette, anvender den pågældende medlemsstat ikke den alternative fremgangsmåde, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt det på ny forelagte eller ændrede foranstaltningsudkast.</p>	<p>9. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne vælge at træffe andre foranstaltninger for at opnå energibesparelser hos slutkunderne. Den samlede mængde energibesparelser, der opnås med denne fremgangsmåde, skal svare til den mængde energibesparelser, der kræves i stk. 1. Medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, underretter senest den 1. januar 2013 Kommissionen om de alternative foranstaltninger, de påtænker at vedtage, herunder de sanktioner, der er omhandlet i artikel 9, med dokumentation for, hvordan den nødvendige mængde energi vil blive sparet. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise sådanne foranstaltninger eller foreslå ændringer til dem. Sker dette, anvender den pågældende medlemsstat ikke den alternative fremgangsmåde, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt det på ny forelagte eller ændrede foranstaltningsudkast. <u>tillade de forpligtede parter delvist at opfylde deres forpligtelse ved at betale supplerende beløb til finansierungsordninger beregnet på at støtte offentlige investeringer i forbindelse med energieffektivitet. Medlemsstaterne anbefales som en vejledning at tillade, at de forpligtede parter årligt opfylder mellem 25 % og 50 % af deres forpligtelse ved at betale til finansierungsordningerne. Dette skal ske ved at bidrage til finansierungsfaciliteten med et beløb, der svarer til de anslåede investeringsomkostninger for at opnå den tilsvarende andel af deres forpligtelse. Medlemsstaterne sikrer generelt, at disse ordninger anvendes til at finansiere offentlige investeringer, først og fremmest med henblik på energieffektivitet.</u></p>

Baggrund

Det foreslås, at medlemsstaterne træffer andre foranstaltninger for at opnå energibesparelser. Hvis det ikke lykkes dem at inddrage den private sektor, må man frygte, at disse foranstaltninger kun vil blive iværksat med offentlige midler, hvilket ville belaste borgerne. For at fjerne enhver tvetydighed anbefales det kraftigt at slette dette afsnit.

Det er desuden muligt at træffe en alternativ foranstaltning som foreslået i Europa-Parlamentets udkast til betænkning om direktivet om energieffektivitet, en foranstaltning, som kan skaffe ressourcer til finansierungsordninger beregnet på energisparetiltag.

Ændringsforslag 8

Artikel 6, stk. 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>10. I en delegeret retsakt, jf. artikel 18, fastsætter Kommissionen, hvis det viser sig hensigtsmæssigt, et system for gensidig anerkendelse af de energibesparelser, der opnås gennem den nationale energisparepligtordning. Et sådant system giver de forpligtede parter mulighed for at medregne energibesparelser opnået og attesteret i én medlemsstat, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelser i en anden medlemsstat.</p>	<p>10. I en delegeret retsakt, jf. artikel 18, fastsætter Kommissionen, hvis det viser sig hensigtsmæssigt, et system for gensidig anerkendelse af de energibesparelser, der opnås gennem den nationale energisparepligtordning. Et sådant system giver de forpligtede parter mulighed for at medregne energibesparelser opnået og attesteret i én medlemsstat, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelser i en anden medlemsstat.</p>

Baggrund

Systemet for gensidig anerkendelse af energibesparelser, der giver de forpligtede parter mulighed for at medregne energibesparelser opnået i én medlemsstat, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelser i en anden medlemsstat, indebærer potentielt en stor ulempe for den lokale beskæftigelse i de berørte medlemsstater. For at undgå denne type følgevirkninger anbefales det kraftigt at slette dette stykke.

Ændringsforslag 9

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder til elektricitet, naturgas, fjernvarme og/eller fjernkøling samt varmt brugsvand, – hvis det er teknisk muligt og omkostningseffektivt – udstyres med individuelle målere, der nøjagtigt måler og viser slutkundens faktiske energiforbrug og angiver oplysninger om det faktiske forbrugstidspunkt i henhold til bilag VI.</p> <p>Når medlemsstaterne indfører intelligente målere i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF om el- og gasmarkederne, sikrer de sig, at der tages fuldt hensyn til målsætningerne om energieffektivitet og slutkundefordele, når der fastsættes mindstekrav til målerfunktioner og forpligtelser for markedsdeltagerne.</p> <p>På el-området sikrer måleroperatørerne på anmodning af slutkunden, at måleren kan registrere el, der produceres hos slutkunden og sendes ud i elnettet. Hvis slutkunderne ønsker det, sikrer medlemsstaterne, at måledata om deres produktion og forbrug stilles til rådighed i realtid for tredjemand, der handler på vegne af slutkunden.</p> <p>For så vidt angår opvarmning og køling, installeres der i en bygning, der forsynes fra et fjernvarmenet, en varmemåler ved bygningens indgang. I ejendomme med flere lejligheder skal der også individuelle installeres varmeforbrugsmålere, der måler forbruget af varme eller køling i hver lejlighed. Hvis det ikke er teknisk muligt at benytte individuelle varmeforbrugsmålere, anvendes der individuelle varmefordelingsmålere efter specifikationerne i bilag VI, punkt 1.2, til at måle varmeforbruget i hver radiator.</p> <p>Medlemsstaterne indfører forskrifter om fordeling af varmeforbrugsomkostningerne i ejendomme med flere lejligheder, der har centralvarme eller køling. Forskrifterne skal omfatte retningslinjer for korrektionsfaktorer, der afspejler bygningsmæssige forhold som f.eks. varmetransmission mellem lejligheder.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder til elektricitet, brændstoffer, naturgas, fjernvarme og/eller fjernkøling samt varmt brugsvand, – hvis det er teknisk muligt og omkostningseffektivt – udstyres med individuelle målere, der nøjagtigt måler og viser slutkundens faktiske energiforbrug og angiver oplysninger om det faktiske forbrugstidspunkt i henhold til bilag VI.</p> <p>Når medlemsstaterne indfører intelligente målere i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF om el- og gasmarkederne, sikrer de sig, at der tages fuldt hensyn til målsætningerne om energieffektivitet og slutkundefordele, når der fastsættes mindstekrav til målerfunktioner og forpligtelser for markedsdeltagerne.</p> <p><u>Medlemsstaterne sikrer, at der indføres målesystemer, der gør det muligt for slutbrugeren at styre sine udgifter og nedsætte sit forbrug, og de sikrer tillige, at slutbrugeren ikke kommer til at bøde for installeringen af disse systemer.</u></p> <p>På el-området sikrer måleroperatørerne på anmodning af slutkunden, at måleren kan registrere el, der produceres hos slutkunden og sendes ud i elnettet. Hvis slutkunderne ønsker det, sikrer medlemsstaterne, at måledata om deres produktion og forbrug stilles til rådighed i realtid for tredjemand, der handler på vegne af slutkunden.</p> <p>For så vidt angår opvarmning og køling, installeres der i en bygning, der forsynes fra et fjernvarmenet, en varmemåler ved bygningens indgang. I ejendomme med flere lejligheder skal der også individuelle installeres varmeforbrugsmålere, der måler forbruget af varme eller køling i hver lejlighed. Hvis det ikke er teknisk muligt at benytte individuelle varmeforbrugsmålere, anvendes der individuelle varmefordelingsmålere efter specifikationerne i bilag VI, punkt 1.2, til at måle varmeforbruget i hver radiator.</p> <p>Medlemsstaterne indfører forskrifter om fordeling af varmeforbrugsomkostningerne i ejendomme med flere lejligheder, der har centralvarme eller køling. Forskrifterne skal omfatte retningslinjer for korrektionsfaktorer, der afspejler bygningsmæssige forhold som f.eks. varmetransmission mellem lejligheder.</p>

Baggrund

Når ordføreren nu fremhæver nærhedsprincippet i forslaget til udtalelse, må medlemsstaterne også have et vist råderum til at gennemføre det foreslåede direktiv i betragtning af, at bygningers konstruktion kan indvirke på slutkundernes varmeforbrug.

Ligeledes må der tages hensyn til direktivforslagets samlede økonomiske og miljømæssige omkostninger for at sikre dets samlede effektivitet. Heri indgår vedligeholdelses-, forvaltnings- og udskiftningsomkostninger.

På den ene side foreslås det, at intelligente målere skal dække alle former for brændstoffer. På den anden side forekommer det i forbindelse med de generelle bemærkninger hensigtsmæssigt her at nævne, at slutbrugere skal kunne styre deres udgifter og dermed nedsætte deres energiforbrug. Det er vigtigt at præcisere, at installeringen af disse systemer ikke bør ske på slutbrugers regning.

Ændringsforslag 10

Artikel 8, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Oplysningerne fra måling og fakturering af det individuelle energiforbrug samt de øvrige oplysninger, der er nævnt i stk. 1, 2, 3 og bilag VI, leveres gratis til slutkunderne.	3. Oplysningerne fra måling og fakturering af det individuelle energiforbrug samt de øvrige oplysninger, der er nævnt i stk. 1, 2, 3 og bilag VI, leveres gratis til slutkunderne <u>eller til tredjepart, som optræder på vegne af ejeren over for energileverandøren. Medlemsstaterne sikrer beskyttelsen af personlige data hvad angår energileverandører.</u>

Baggrund

For at undgå misforståelser er det en god idé at præcisere, at kun de personer, som optræder på vegne af slutkunderne, skal kunne få adgang til disse personlige data. Med udviklingen i retningen af intelligente målings- og faktureringssystemer genereres elektroniske personoplysninger. Det er nødvendigt at beskytte disse oplysninger for at sikre fortrolighed og beskyttelse af slutkunders forbrugsdata.

Ændringsforslag 11

Artikel 8, stk. 4 – nyt stykke

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>4. Medlemsstaterne sørger i tæt samarbejde med de regionale og lokale myndigheder og aktører for, at der udarbejdes planer for oplysning af borgerne. Disse planer skal sigte mod at udvikle en ny "energikultur", som gør det muligt for borgerne at spille en aktiv rolle i beslutningsprocessen inden for energiforbrug.</u>

Baggrund

Direktivet fremhæver ikke den positive betydning af de enkelte borgers individuelle tiltag. Man bør ikke se bort fra det personlige plan i forbindelse med gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger, og oplysning af borgerne er et aktiv, der bør tages i brug for at nå 2020-målet.

Ændringsforslag 12

Artikel 10, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Senest den 1. januar 2014 fastlægger medlemsstaterne en national varme- og køleplan og underretter Kommissionen om den; planen skal have til formål at udnytte mulighederne for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling og indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VII. Planerne ajourføres og tilsendes Kommissionen hvert femte år. Medlemsstaterne sikrer ved hjælp af deres lovrammer, at de nationale varme- og køleplaner lægges til grund for den lokale og regionale fysiske planlægning, herunder arealplaner i byer og landområder, og at de efterlever planlægningskriterierne i bilag VII.	1. Senest den 1. januar 2014 fastlægger medlemsstaterne <u>i samråd med de regionale og lokale myndigheder</u> en national varme- og køleplan og underretter Kommissionen om den; planen skal have til formål at udnytte mulighederne for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling og indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VII. Planerne ajourføres og tilsendes Kommissionen hvert femte år. Medlemsstaterne sikrer ved hjælp af deres lovrammer, at de nationale varme- og køleplaner lægges til grund for den lokale og regionale fysiske planlægning, herunder arealplaner i byer og landområder, og at de efterlever planlægningskriterierne i bilag VII.

Baggrund

Det er vigtigt, at de regionale og lokale myndigheder høres i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af fjernvarme- og køleplanerne.

Ændringsforslag 13

Artikel 10, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for fritagelse fra bestemmelserne i stk. 3, hvis:</p> <p>a) de grænseværdier, der er anført i bilag VIII, punkt 1, angående eksistensen af en varmelast, ikke er opfyldt</p> <p>b) kravet i stk. 3, litra b), til anlæggets placering ikke kan opfyldes, fordi det er nødvendigt at placere anlægget tæt på en geologisk lagringslokalitet med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF, eller</p> <p>c) en cost-benefit-analyse viser, at omkostningerne overstiger fordelene, når der sammenlignes med de fulde livscyklusomkostninger, herunder investeringer i infrastruktur, ved at levere den samme mængde el og varme med separat opvarmning eller køling.</p> <p>Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne betingelser for fritagelse senest den 1. januar 2014. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise betingelserne eller foreslå ændringer til dem. Sker det, anvender den pågældende medlemsstat ikke betingelserne for fritagelse, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt de på ny forelagte eller ændrede betingelser.</p>	<p>4. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for fritagelse fra bestemmelserne i stk. 3, hvis:</p> <p>a) de grænseværdier, der er anført i bilag VIII, punkt 1, angående eksistensen af en varmelast, ikke er opfyldt</p> <p>b) kravet i stk. 3, litra b), til anlæggets placering ikke kan opfyldes, fordi det er nødvendigt at placere anlægget tæt på en geologisk lagringslokalitet med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF, eller</p> <p>c) en cost-benefit-analyse viser, at omkostningerne overstiger fordelene, når der sammenlignes med de fulde livscyklusomkostninger, herunder investeringer i infrastruktur, ved at levere den samme mængde el og varme med separat opvarmning eller køling, eller</p> <p><u>d) der af samfundsøkonomiske grunde eller af hensyn til netstabiliteten gives tilladelse til opførelse af nye højeffektive gas- eller kulkraftværker.</u></p> <p>Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne betingelser for fritagelse senest den 1. januar 2014. Kommissionen har tre måneder efter underretningen til at afvise betingelserne eller foreslå ændringer til dem. Sker det, anvender den pågældende medlemsstat ikke betingelserne for fritagelse, før Kommissionen udtrykkelig har godkendt de på ny forelagte eller ændrede betingelser.</p>

Baggrund

Ud over højeffektiv kraftvarmeproduktion bør medlemsstaterne også have tilladelse til af samfundsøkonomiske grunde eller af hensyn til netstabiliteten på lige fod hermed at opføre højeffektive gas- eller kulkraftværker. Direktivforslagets bestemmelse, der fastsætter, at Kommissionen skal godkende fritagelser for bestemmelserne i stk. 3, er ikke fyldestgørende i denne henseende. Vurderingen af, hvorvidt et kraftværk samfundsøkonomisk er rentabelt og bidrager til netstabiliteten, bør også fortsat være et medlemsstatsanliggende.

Ændringsforslag 14

Artikel 19, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. Kommissionen gennemgår de årlige og supplerende rapporter og vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med at opfylde de nationale mål for energieffektivitet, der er fastsat i medfør af artikel 3, stk. 1, og med at gennemføre dette direktiv. Kommissionen fremsender sin vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet. På baggrund af sin vurdering af rapporterne kan Kommissionen udstede henstillinger til medlemsstaterne.</p>	<p>4. Kommissionen gennemgår de årlige og supplerende rapporter og vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har gjort fremskridt med at opfylde de nationale mål for energieffektivitet, der er fastsat i medfør af artikel 3, stk. 1, og med at gennemføre dette direktiv. Kommissionen fremsender sin vurdering til Europa-Parlamentet og Rådet. På baggrund af sin vurdering af rapporterne kan Kommissionen udstede henstillinger til medlemsstaterne.</p> <p><u>Hvad angår de årlige og supplerende rapporter bør medlemsstaterne indføre mekanismer, som letter de regionale og lokale myndigheders adgang til de oplysninger, der er nødvendige til udarbejdelsen af rapporterne.</u></p>

Baggrund

Regionsudvalget fremhæver i sine politiske anbefalinger, udtalelsens punkt 13, de regionale og lokale myndigheders centrale rolle i gennemførelsen af energieffektivitetsprogrammerne. Vi foreslår at øge deltagelsesgraden gennem en række foranstaltninger, herunder dem, der er fremhævet i punkt 13, litra d), hvor det foreslås, at de regionale og lokale myndigheder indfører mekanismer til observation og beregning af energi og drivhusgasser for at sikre mere effektive politiske beslutninger. For at kunne etablere disse observations- og beregningsmekanismer, som skal danne grundlag for udarbejdelsen af årlige og supplerende rapporter i fællesskab med medlemsstaterne, og som i sidste instans skal evalueres af Kommissionen, er det nødvendigt at stille midler til rådighed, som gør det muligt at skaffe sig flere oplysninger end dem, energioperatørerne ligger inde med.

Ændringsforslag 15

Artikel 19, stk. 8 og 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>8. Senest 30. juni 2018 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af artikel 6. Denne rapport følges om nødvendigt af et lovforslag med et eller flere af følgende formål:</p> <p>a) at ændre sparesatsen i artikel 6, stk. 1,</p> <p>b) at fastsætte yderligere fælles krav, navnlig vedrørende de forhold, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5.</p> <p>9. Senest 30. juni 2018 vurderer Kommissionen, hvilke fremskridt medlemsstaterne har gjort med at afvikle de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1; denne vurdering følges om nødvendigt af et lovforslag.</p>	<p>8. Senest 30. juni 2018 2016 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af artikel 6. Denne rapport følges om nødvendigt af et lovforslag med et eller flere af følgende formål:</p> <p>a) at ændre sparesatsen i artikel 6, stk. 1,</p> <p>b) at fastsætte yderligere fælles krav, navnlig vedrørende de forhold, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5.</p> <p>9. Senest 30. juni 2018 2014 vurderer Kommissionen, hvilke fremskridt medlemsstaterne har gjort med at afvikle de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1; denne vurdering følges om nødvendigt af et lovforslag.</p>

Baggrund

De nævnte datoer forekommer uhensigtsmæssige. Fristerne i 2018 synes for tætte på fristen i 2020 til at kunne gennemføre væsentlige foranstaltninger. Udvalget anbefaler derfor at fremrykke disse frister til 2016 for fremsendelse af rapporten om gennemførelse af energisparepligtordninger og til 2014 for vurdering af, hvilke fremskridt medlemsstaterne har gjort med at afvikle de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige hindringer.

Ændringsforslag 16

Ny artikel – artikel 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>1. <u>Medlemsstaterne træffer sammen med de regionale og lokale myndigheder og aktører alle nødvendige foranstaltninger for at sikre uddannelse af fagfolk inden for energieffektivitetssektoren. Til det formål sørger medlemsstaterne for, at der er relevante efteruddannelsesstilbud til de beskæftigede i branchen. De sørger ligeledes for, at uddannelsen af kommende beskæftigede i branchen gennemgås og løbende tilpasses i overensstemmelse dermed. I samråd med de lokale og regionale myndigheder og aktører sørger medlemsstaterne ligeledes for uddannelsesstilbud, der er tilgængelige for alle, og for at der er tilstrækkelig kapacitet til at sikre, at et passende antal certificerede eksperter uddannes til at udfærdige energiattester og efterse de tekniske anlæg.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>2. Medlemsstaterne rapporterer i samarbejde med de regionale og lokale myndigheder og aktører om iværksatte initiativer og opnåede resultater inden for uddannelse samt om nye foranstaltninger, de agter at iværksætte om nødvendigt. Medlemsstaterne gennemfører i samarbejde med deres respektive regionale og lokale myndigheder og aktører en undersøgelse af uddannelsesbehov.</u></p>

Baggrund

Det er nødvendigt at uddanne eksperter og fagfolk i de sektorer, der har tilknytning til energieffektivitetssektoren, for at nå målsætningerne om iværksættelse af energibesparende foranstaltninger og for at sikre kvaliteten og effektiviteten af de iværksatte tiltag. Man kommer ikke uden om de regionale og lokale myndigheder i udviklingen og iværksættelsen af disse uddannelsestiltag.

Ændringsforslag 17

Bilag III

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Energieffektivitetskrav ved offentlige organers indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger</p> <p>Ved indkøb af produkter, tjenesteydelser eller bygninger, skal offentlige organer overholde følgende forskrifter:</p> <p>a) Når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til direktiv 2010/30/EU eller Kommissionens direktiv til gennemførelse af direktiv 92/75/EØF, køber de kun produkter, der opfylder kriteriet om at tilhøre den mest energieffektive klasse, idet der tages hensyn til omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed og tilstrækkelig konkurrence.</p> <p>b) Når et produkt, der ikke er omfattet af litra a), er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, som er vedtaget efter dette direktivs ikrafttræden, køber de kun produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.</p> <p>c) De køber kontorudstyr henhørende under Rådets afgørelse [2006/1005/EF[1]], der opfylder energieffektivitetskrav, som ikke er mindre strenge end dem, der er anført i bilag C til den aftale, der er knyttet til afgørelsen.</p> <p>d) De køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstoffektivitetsklasse som defineret i forordning (EF) nr. 1222/2009[2]. Dette krav hindrer ikke offentlige organer i at købe dæk i den højeste vädgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.</p> <p>e) De kræver i deres udbud af tjenesteydelseskontrakter, at tjenesteleverandørerne med henblik på levering af de pågældende tjenesteydelser kun bruger produkter, der opfylder kravene i litra a) til d), når de leverer de pågældende tjenesteydelser.</p> <p>f) De køber eller lejer kun bygninger, der som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Overholdelsen af disse krav til energimæssig ydeevne verificeres ved energiattester, jf. artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.</p>	<p>Energieffektivitetskrav ved offentlige organers indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger</p> <p>Ved indkøb af produkter, tjenesteydelser eller bygninger, skal offentlige organer overholde følgende forskrifter:</p> <p>a) Når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til direktiv 2010/30/EU eller Kommissionens direktiv til gennemførelse af direktiv 92/75/EØF, køber de kun produkter, der opfylder kriteriet om at tilhøre den mest energieffektive klasse, idet der tages hensyn til omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed og tilstrækkelig konkurrence.</p> <p>b) Når et produkt, der ikke er omfattet af litra a), er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, som er vedtaget efter dette direktivs ikrafttræden, køber de kun produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.</p> <p>c) De køber kontorudstyr henhørende under Rådets afgørelse [2006/1005/EF[1]], der opfylder energieffektivitetskrav, som ikke er mindre strenge end dem, der er anført i bilag C til den aftale, der er knyttet til afgørelsen.</p> <p>d) De køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstoffektivitetsklasse som defineret i forordning (EF) nr. 1222/2009[2]. Dette krav hindrer ikke offentlige organer i at købe dæk i den højeste vädgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.</p> <p>e) De kræver i deres udbud af tjenesteydelseskontrakter, at tjenesteleverandørerne med henblik på levering af de pågældende tjenesteydelser kun bruger produkter, der opfylder kravene i litra a) til d), når de leverer de pågældende tjenesteydelser.</p> <p>f) De køber eller lejer kun bygninger, der som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Overholdelsen af disse krav til energimæssig ydeevne verificeres ved energiattester, jf. artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.</p>

Begrundelse

Det erkendes, at målet med litra e) er at få offentlige organer til at udvide anvendelsen af direktivet til at omfatte leverandører af tjenesteydelser med henblik på at skabe en multiplikatoreffekt. En nøje gennemgang af, om kontrahenterne overholder kravene i denne bestemmelse, vil imidlertid indebære en stor administrativ og finansiel byrde og er langt mere omfattende end tilsynet med, om en tjeneste er blevet leveret som specificeret i udbuddet.

Bruxelles, den 14. december 2011.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*
